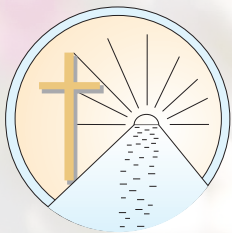

Nr 5 2021

Sions Missionstidning

Återlösaren ska komma till Sion och till dem i Jakob som vänder om från sitt uppror, säger Herren. Detta är mitt förbund med dem, säger Herren: Min Ande som är över dig och mina ord som jag har lagt i din mun ska inte vika ur din mun eller ur dina barns eller barnbarns mun, från nu och till evig tid, säger Herren. (Jes. 59:20–21)

BIBELORDET

*Kom, låt oss ropa till Herren,
jubla till vår frälsnings klippa!
Låt oss träda fram för hans
ansikte med tacksägelse,
jubla till honom med lovsång,
Kom, låt oss falla ner och tillbe,
böja knä för Herren vår Skapare,
för han är vår Gud
och vi är folket i hans hjord,
fåren i hans vård.*
Ps. 95:1-2, 6-7

HELGDAGAR

4. söndagen efter påsk(Cantate),
Joh. 15:10-17,
Himmelrikets medborgare i världen

5. söndagen efter påsk
(Bönsöndagen, Rogate),
Luk. 11:5-13,
Hjärtats samtal med Gud

Kristi himmelfärsdag,
Luk. 24:46-53,
Den upphöjde Herren

6. söndagen efter påsk (Exaudi),
Joh. 17:18-23,
Väntan på den Helige Ande

Pingstdagen,
Joh. 3:16-21,
Den Helige Andes utjutande

Treenighetssöndagen,
Matt. 28:16-20,
Den dolde Guden.

AUGSBURGSKA BEKÄNNELSEN Artikel 7

Om kyrkan

Vidare lära de, att en helig kyrka skall äga bestånd till evärdelig tid. Men kyrkan är de heligas samfund, i vilket evangelium rent förkunnas och sakramenten rätt förvaltas. Och för kyrkans sanna enhet är det nog att vara ense i fråga om evangelii lära och förvaltningen av sakramenten. Och det är icke nödvändigt, att nedärvda människobud eller religiösa bruk eller yttre, av människor föreskrivna former för gudsdyrkan överallt äro lika.

Paulus säger ju: *En tro, ett dop, en Gud som är allas Fader* etc. (Ef. 4:5)

Sions Missionstidning

Nr 5 2021

Uppfyllelse av Ande	4
Lärjungarna blev glada när de såg Jesus	7
Guds byggnad	8
Ungdomar ni är starka	10
Barnsida: Ubuntu	12
Ungdomsflik: Vad har Anden för uppgift?	14
Vad ska en kristen tänka om vaccin?	15
Frälsningsläran -Gören bättring och tron evangelium	17
Själavårdens betydelse för det psykiska välmåendet	20
Närvilä -ett bönehus med en anställd arbetare	22
Till minnet av Henry Enkvist	24
Missionsmagasinet fyller många syften med sin verksamhet	25
Prenumerationer.....	27

RADIERADE HELGSAMMANKOMSTER

1.5 Flynnängen
8.5 Morsdag
13.5 Kr.h.f.dag
22.-23.5. Pingstmöte, Bosund.

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:
Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 2175410

Redaktionsråd:
Sven Sundström,
Susanna Östman,
Magnus Enlund

Layout:
Grafica Layout & Foto
Ulrica Wik
Tel. 050-536 7726
ulrica@grafica.fi

Pärm och naturbilder:
Ylva Lssfolk Sundqvist

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

Tryck:
Forsberg Printed
Communication Oy Ab

Uppfyllelse av Ande

"Jag ska stänka rent vatten på er så att ni blir rena. Jag ska rena er från all er orenhet och från alla era avgudar. Jag ska ge er ett nytt hjärta och låta en ny ande komma in i er. Jag ska ta bort stenhjärtat ur er kropp och ge er ett hjärta av kött." (Hes. 36:25–26)

Vilken är den Helige Andes uppgift i det nya förbundet? I det nya förbundet skall den Helige Ande "ge ett nytt hjärta" åt en människa. Den Helige Andes närvaro i hjärtat beskrivs som den stora skillnaden som skiljer det nya förbundet från det gamla förbundet. I det gamla förbundet kom den Helige Ande endast till profeter, men i det nya förbundet ges den Helige Ande åt varje troende.

Den Helige Andes särskilda roll i nya testamentet kom fram redan i Jesu dop. Jesus fick den Helige Ande som hjälpare i dopet. Senare talar Jesus själv om den Helige Ande första gången i diskussionen med Nikodemus (Joh. 3:3–16). Jesus säger att en människa skall bli "född av vatten och Ande" och att detta är grunden till att hon skall få komma till Guds rike (3:5). Jesu "text" var Heseziel 36.

Livets Ande

I våra dagar hör vi ibland undervisning där troende kristna blir lagda i två olika klasser, eller nivåer. Det påstås att alla har Ande men att alla inte har fått Andens uppfyllelse. Somliga säger detta klart och somliga mera försiktigt, men båda har samma grundsyn bakom. Vad denna "uppfyllelse" innebär förklaras med exempel från Apostlagärningarna, där det framkom synliga eller känslolösa tecken på att en person hade fått Ande. Man drar då slutsatsen att det även idag finns kristna som har fått Andes uppfyllelse medan andra kristna inte har fått det. Och det undervisas såsom att det skulle fattas någonting väsentligt hos dem som inte har fått uppfyllelsen.

Det framkommer ibland också termen "utgjutelsen av Ande". Alla påstående skall granskas med Guds ord. Därför skall vi fråga oss om denna Bibeltolkning är i enlighet med Bibeln? Hade apostlarna en sådan lära att man kan ha Ande utan att ha fått "uppfyllelse av Ande"? Vad menar Paulus med "uppfyllelse av Ande" i Efesierbrev 5:18? Som bakgrund kan vi också hänvisa till Elisabet och Sakarias

som blev uppfyllda med Ande i samband med att de började profetera.

Romabrevets åttonde kapitel är ett av de bästa bibelställen för oss att läsa när vi vill förstå helheten av Andes verksamhet i frälsningen och i ett kristet liv. Paulus är trogen den undervisningen som Jesus gav till Nikodemus, där vår Herre sammankopplade dopet, Ande och förkunnelse av korset till en enhetlig bild. Bilden berättar om frälsningen där treenig Gud gör allting färdigt och en människa blir frälst och får det nya livet.

I Romarbrevets åttonde kapitel tar Paulus fram fördömelse för synd som utgångspunkt. Lagen, det vill säga Guds krav för ett heligt liv, kunde inte frälsa människan ifrån domen. Vad människan inte kunde göra "det gjorde Gud genom att sända sin egen Son som syndoffer, ... I hans kropp fördömde Gud synden." (3). Paulus menar att Guds frälsningsgärning är grunden och dess frukt är vårt liv i Anden. Innehållet av liv i Anden är liv i evangelium, alltså i Kristi fullbordade verk. Därför kan Paulus inte tänka någon annan möjlighet för den som lever ett kristen liv än att "leva det i Ande". Det är så viktig för honom att han skriver: "Den som inte har Kristi Ande tillhör inte honom."

Paulus talar inte här om Andens närvaro i en kristen så som en passiv realitet och något som sedan borde "tändas" för att den skulle bli verklig. Nej. Paulus talar här om en kristens liv såsom ett liv i Anden. "Livet" betyder just det att en kristens liv är det nya livet som man har fått och blivit pånyttfödd till. Någon sorts "passiv" närvaro av Kristus eller Ande i en människa kan inte finnas, det är antingen eller. En kristen människa har Anden och det betyder att det är därför han eller hon kan leva. Är man i det nya livet har man Anden, har man Anden har man det nya livet.

Uppfyllelse av Ande "känns" inte alltid

Men hur får vi ihop denna bild med Paulus förmaningar av att bli "uppfylld av Ande"?

Denna förmaning gav han för kristna i Efesus (Ef. 5:18). Menar Paulus här att närvaro av Ande i en kristen kan vara gradvis, att Anden är närvarande ibland till 20% och ibland till 70% men att man bör sträva till att Han är närvarande upp till 100% och även så att Anden flödar över? Verkligen inte. Den Helige Ande är en person. En person kan närvara eller inte närvara, men han kan inte var gradvis närvarande. Bibeln säger att Anden bor i oss. Det betyder att vi då har Anden till 100% så länge vi tröstar på Kristus.

Uppfyllelse av Ande är någonting som hör till en kristens livsgrund. Gud uppfyller en kristen med Ande kontinuerligt genom sitt ord. Därför sägs det med passiv form: "låt er uppfyllas". Jag tycker att denna Andes uppfyllelse beskrivs i predikningarna på ett fint sätt med en bild av ett kärl som fylls med vatten fastän det redan är full, så som altartavlan i Punsar förmedlar. I en annan bild jämförs en kristen med en pärtkorg som läcker från alla håll och behöver en konstant påfyllning.

I Efesierbrevet 5:18 har Andens uppfyllelse kopplats ihop med Herrens ord som man kan höra och tala. På den grekiska texten finns det inget "och" emellan orden. Orden är skrivna i particip. Tanken är att man uppfylls av Anden genom att "tala till varandra". Man talar med verser från Bibeln och genom andliga sånger och grundar allting i ordets löften. Det är inte frågan om någon psykologisk suggestionsmetod som hedningarna använder för att framkalla känslor och även extas. Anden

Följ Anden!

Har du Andes gåvor?
Och följer du Anden?
Andens frukt däremot är: kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet, självbehärskning.

är inneboende i alla kristna redan före gudstjänsten börjar och verkar i deras hjärtan och uppfyller dem genom ordet.

”Ordet” som sjöngs är Gamlateamentets psalmer och de Kristushymner som hade skrivits i apostoliska församlingar för gudstjänstlivet. De kristna bibliska sångerna bör naturligtvis sjungas ”i hjärtat”. Varför ”i hjärtat”? Därför att Herren har gjort det levande och där bor den Helige Ande (Rom. 8:9).

Den Helige Ande....

- ✓ är Gud, ett med Fadern och Sonen (Matt. 28:19).
- ✓ ger liv (Hes. 37:14).
- ✓ är vishets och förstånds och gudsfruktans Ande (Jes. 11:2)
- ✓ förhärligar Kristus och delar ut Kristi ord (Joh. 16:14).
- ✓ byter stenhjärtat till ett hjärta av kött. (Hes. 36:26)
- ✓ ger ångern (Sak. 12:10)
- ✓ tas emot genom tron (Gal. 3:2)
- ✓ kan bo i en kristen människa (Rom. 8:9).
- ✓ ger gåvor för uppbyggelse av församling (1 Kor.12).
- ✓ förmanar endast sådant som är i samråd med Skrifterna (Joh. 16:15)

Känslorna är viktiga för oss människor. Ändå kan en kristens själstillstånd inte bestämmas utgående från hennes känslor. Av sådant har vi erfarenheter också inom laestadianismen. Enligt Bibeln har Gud skapat oss så att vi kan ha känsloupplevelser. Men alla får dem inte. Också med ett kallt hjärta får man tro evangelium i det förkunnade ordet och man får tro sig vara en av Anden uppfylld människa.

Guds kraft är i hans ord och ordet är Guds löfte. Gud har lovat att varje människa som tror evangelium blir frälst.

Kära kristna medvandrare. Du har fått allting genom tron, ingenting fattas dig. Gud välsignar oss inte droppvist. Den Helige Ande har redan kommit och uppfyller dig i gudstjänster och sammankomster och när du läser Bibeln där hemma. Kristus, genom Anden, har blivit ditt andliga livs livsgrund och därför gör den Helige Ande dig levande och uppfyller dig konstant, utan att avbryta, även när du sover (Ps. 127:2).

Slutord: Den Helige Ande verkar i de bibliska gudstjänsterna och i sammankomster

Anden uppenbarar sig för oss så att vi kan se och höra det – i ordet om Kristus Jesus som korsfäst och i Herrens sakramenten som förvaltas. Vi kan sammanfatta uppfyllelse av Ande som en kallelse att låta Gud stärka vår tro med Guds ord, talat och sjunget och med Herrens kropp och blod. Detta är innehållet av det att bli konstant uppfylld med Ande. Gud välsignar en troende i församlingen och hela församlingen samtidigt. Guds Ande uppenbarar sig i nattvardsgudstjänsten och i predikogudstjänster som firas i bönehusen, men även hemma när du läser Bibeln och sjunger andliga sånger. Detta kan ibland medföra känslor, men alltid blir du uppfylld. Tillsammans med andra uppfylls man av Ande hela tiden och varje troende flödar över med Anden, från den yngsta till den äldsta, när församlingen hör ordet, sjunger psalmer och står upp för att bekänna den apostoliska bekännelsen. Detta är Guds verk.

Vesa Pöyhtäri

Lärjungarna blev glada när de såg Jesus

Joh.20:20

Jesus hade kallat 12 lärjungar som fick vandra tillsammans med honom under cirka tre års tid. Lärjungarna hade lämnat allt och följ Jesus. De levde nära honom både dag och natt. De fick vara med tillsammans med Jesus vid många olika tillfällen. De fick ta del av hans undervisning och se hur han bemötte olika människor, hur han botade sjuka, tröstade sorgsna och uppväckte döda. Men framför allt fick de erfara hur han tog hand om dem enskilt och hur han undervisade, tröstade och med sin närhet gav dem trygghet, värme och kärlek.

Under sin sista kväll med lärjungarna gav Jesus exempel på tjänande kärlek när han tvättade lärjungarnas fötter och delade vinet och brödet med dem. Han älskade sina lärjungar in i det sista. Följande dag togs han ifrån dem, dödades och begravdes och på en gång försvann han ur deras liv. De såg honom inte då mera, för en tid.

Ser du Jesus?

Hur är det för dig och hur är det i ditt liv i dag? Är du glad på riktigt? Kanske har du fått vandra med Jesus en stor del av ditt liv och fått uppleva hans förlåtande kärlek och hans omsorg om dig. Men nu ser du honom inte

mera och han är inte närvarande i ditt liv. Synden har fått makten och Jesus är död för dig. Glädjen i Jesus har försvunnit och du söker glädjen i något annat i livet. Du får uppleva en ytlig och tillfällig glädje men det är ingen sann glädje

Är du glad?

Den verkliga och sanna glädjen kommer från att man ser Jesus. Ser du honom i dag? Kanske minns du att du såg honom på nära håll när du som barn fick sitta i hans trygga famn. Men nu ser du honom inte mera. Kom då ihåg att han lever ännu och han kallar dig till gemenskap med sig. Ta emot detta i evangeliets glada budskap! Vad är det man ser i Jesus som gör att man blir glad? Är det inte när man ser Jesus som den han är, Guds son och samtidigt ser Jesus som sin personliga frälsare. När man tror på honom betyder det att man får evigt liv hos Gud i himlen. När man får erfara att Jesu utgivande kärlek gäller en själv och att man blir frälst för himlen och inte behöver gå evigt förlorad. Då blir man verkligen glad av att se Jesus. Äger du Jesus så äger du allt, mister du Jesus så mister du allt, även den sanna glädjen.

Staffan Snellman

Guds byggnad

Det är vanligt i vår tid att man upptäcker fel med vissa byggnader som kan vara svåra att åtgärda. Man har kunnat konstatera att man använt fel material. Detta har kunnat få ödesdigra följder.

Vi kan läsa i 1 Kon. 6:37 när Salomo började bygga templet och lade grunden. *"Det fjärde året, i månaden Siv, blev grunden till Herrens hus lagd."* Om vi ser på det bibliska året så ligger denna händelse mellan påsk och pingst. Vi är ju just nu i den tiden av kyrkoåret som fört tankarna till det fullkomliga och fullbordade försoningsverk och som skall vara grunden till allt andligt byggande.

Efter återkomsten från fångenskapen vid templets återuppbyggande började arbetet med den grund som talas om i Ezra bok. När grunden lades var det högtid och man prisade Gud. Vi läser i Ezra 3:11: *"De sjöng lov och pris till Herren: 'Han är god, evig är hans nåd mot Israel!' Hela folket jublade högt och prisade Herren för att grunden var lagd till Herrens hus."* Den lovprisningen har vi orsak till varje gång vi får komma till Herrens hus för att höra om den rätta grunden. Det uttrycks på

ett tydligt sätt i en känd sång: "Mina synder nu Gud har förlåtit, hela skulden med blod är betalt! Tack och lov, tack och lov, Herre Jesus! Tack och lov, tack och lov, min Gud".

Om vi återvänder till Salomos tempel så står det att när det var klart så var det alldeles som det skulle vara. Gud hade gett Salomo ett löfte när han skulle bygga templet i 1 Kon. 6:12-13 *"Med huset som du bygger ska detta ske: Om du vandrar efter mina stadgar och följer mina föreskrifter och håller fast vid alla mina bud och lever efter dem, ska jag med dig uppfylla mitt ord som jag talade till din far David: Jag ska bo mitt ibland Israels barn och inte överge mitt folk Israel."* Du som läser kanske lade märke till att Gud inte lovat att vara med där man bygger enligt eget tycke.

Vi märker att Salomos tempel är en förebild till den andliga byggnad som Paulus talar om i sitt brev till korinterna. Han säger: *"vi är Guds medarbetare och ni är Guds åker, Guds byggnad."* Detta byggnadsarbete ser vi tydligast i Nya Testamentet. Jesus förberedde sina lärjungar i detta arbete och nu när vi närmar oss pingsten påminns vi om hur detta arbete tog

*"De sjöng lov och pris till Herren:
'Han är god, evig är hans nåd mot Israel!'
Hela folket jublade högt och prisade Herren för
att grunden var lagd till Herrens hus."*

fart. Samtidigt gick Guds löften i fullbordan. Paulus nämner om byggnadsmaterial som guld, silver och dyrbara ädelstenar i jämförelse med halm, hö och strå. Salomos tempel var enligt det Gud hade förordnat invändigt överdraget med guld. Vi förstår vilken skillnad det är när sådana byggnadsverk skall prövas. Guds tempel är de troendes församling. De som bygger är i första hand de som är satta att offentligt predika och lära men också varje kristen som uppbygges på den gemensamma frälsningsgrunden.

Återuppbyggnaden av templet under Serubababels ledning var en väldig uppgift. Det blev avbrott och profeterna Haggai och Sakarja fick speciella uppgifter. Haggai uppmuntrade både ledarna och folket att fortsätta arbetet som Herren välsignade. Han tillrättavisade för oren gudstjänst som Herren inte skulle välsigna. Sakarja betonade att templet skulle byggas klart och visade på Guds plan. Vi ser allvaret i ovan nämnda. Vi kan inte fly undan vårt ansvar. Inte heller kan vi avvika från de bud Herren har gett. Jesus själv säger i samband med missionsbefallningen i Matteus 28:20: *"...och lär dem att hålla allt som jag befallt er. Och se, jag är med er alla dagar till tidens slut."* Det hjälper oss inte att hänvisa till den rätta grunden men ändå i verkligheten avvika från det som är apostlarnas och profeternas lära. När djävulen kommer på sitt klassiska sätt genom att ifrågasätta så vill han initiera en diskussion som leder lyssnaren till kompromisser.

Det kan gälla den ordning som Gud har satt allt ifrån skapelsen, synen på människan, herdeämbetet osv. Jesus själv säger: *"Skriften kan inte upphävas"* (Joh. 10:35).

När människans förhållande till Guds ord vacklar så ödeläggs också Guds byggnad, d.v.s. hans församling. Det som för människan kan synas vara vackert såsom empati, vänskap, humanism osv. är inte bestående och kan bli till fall. Kärleken blir till Gud i stället för att det är Gud som är kärleken. Ordet säger: *"Allt kött är gräs, och all dess härlighet som blomman på marken. Gräset vissnar, blomman faller av när Herrens Ande blåser på det. Ja, folket är gräs! Gräset vissnar, blomman faller av, men vår Guds ord består för evigt."* (Jes.40:6-8)

Må vi därför av hjärtat bedja att följande ord skulle uppfyllas också bland oss: *"Ni är uppbyggda på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus Jesus själv. I honom fogas hela byggnaden samman och växer upp till ett heligt tempel i Herren, och i honom blir också ni sammanbyggda till en boning åt Gud genom Anden. (Ef. 2:20-22) Märk väl, en boning åt Gud som fogas samman i Honom och genom Anden. Så må ske tills vi en gång får ingå i den eviga boningen, 'staden med de fasta grundvalarna vars byggmästare och skapare är Gud'"* (Hebr. 11:10)

Rune Östman

Ungdomar, ni är starka!

"Jag har skrivit till er, unga män: ni är starka och Guds ord förblir i er och ni har besegrat den onde. Älska inte världen, inte heller det som är i världen. Om någon älskar världen, finns inte Faderns kärlek i honom. Ty allt som finns i världen, köttets begär och ögonens begär och högmod över livets goda, det kommer inte från Fadern utan från världen. Och världen och dess begär förgår, men den som gör Guds vilja förblir i evighet." (1 Joh. 2:14-17)

Ungdomar, ni är starka! Låt inte djävulen bedra dig att tänka: jag är så usel, svag och syndig att det ärligaste mot alla är att jag förnekar tron, det här kommer ändå inte att hålla. Men jag vill säga dig på Guds ords grund att det håller, vi kan inte fatta vilken styrka vi har när vi förblir i Guds ord! Men, säger du; är det inte just det som är problemet, att förbli i Guds ord? Lyssna här vad aposteln skriver: "Guds ord förblir i dig och du har besegrat den onde!" När vi tror på Herren Jesus Kristus så har vi besegrat den onde fastän vi inte ser det, vi måste tro det. Jesu seger är vår seger fast vi inte ser det. Vi ser inte heller att vi är starka, vi måste tro det ofta tvärt emot våra känslor, våra tankar, vår erfarenhet och så vidare. Men det vi har som motbevis mot allt detta är Guds ord. Vad litar du på mer, dig själv eller på Guds Ord? Det är det tron handlar om, att

tro Guds ord vara sant fastän allt annat skulle visa på det motsatta. Grip tag i Guds ord, vartenda löfte du hittar i Bibeln, Gud kan inte ljuga. Guds ord är vår styrka, vårt värn, vår fasta borg, evangeliet är Guds kraft! Har inte också du fått njuta av evangeliets kraft? Trots min uselhet, trots mina vidriga synder, trots ondskan, världsligheten och likgiltigheten som finns i mig; ändå är den kraften så mycket starkare. Inte var det underligt att man förr var tvungen att ställa sig upp och med upplyfta händer ropa i bönhusen: "Herren Jesus vare tack och lov, Herren Jesus vare tack och lov!" Märkligare är att de rösterna tystnat även fast Jesu blod än idag har samma renande kraft, som gör oss syndare helt rena inför Gud! Kom ihåg Jesu kärlek hur han har lidit för dig, vad kärleken till just dig har kostat honom.

Älska inte världen inte heller det som är i världen. Varför? Hur skulle vi kunna det när det går tvärt emot Gud och Guds ord. Johannes fortsätter, "Om någon älskar världen, finns inte Faderns kärlek i honom." Och Jesus säger i bergspredikan: "Ingen kan tjäna två herrar. Antingen kommer han då att hata den ene och älska den andre, eller kommer han att hålla sig till den ene och se ner på den andre." (Matt. 6:24) Jesus ber inte dig: "snälla, tjäna

inte mammon också." Utan han bara konstaterar att, det går inte. Du kan inte gå både åt höger och vänster samtidigt. Ordet bättring, eller omvändelse talar om samma sak, alltså att en människa har ändrat riktning på sitt liv, nu har hon styrt sin vandring mot himmelen och bort från den väg som leder till förtapelsen. Det går inte att vandra åt båda hållen samtidigt.

Nu är målet för vår resa klar, vi är på väg emot himmelen, till en evig salighet och lycka. Vi vet utifrån Bibeln hur vi kommer dit, det är inte på något sätt ottydligt i Bibeln. Vi behöver bara följa det enkla klara Ordet!

Men vi behöver vara vaksamma, för världen är inte bara det som vi direkt kan se är syndigt och ogudaktigt. Utan precis som Jeremia skriver om sin tids andliga ledare, så passar det lika bra in på vår tid i våra nordiska länder: "Hur kan ni då säga: 'Vi är visa, och vi har Herrens lag'. Se, utan tvekan har de skriftlärdas lögnpenna förvandlat lagen till lögn. De visa skall komma på skam, förskräckas och tas till fånga. Se, de har förkastat Herrens ord. Vad har de då för vishet? (Jer. 8:8-9) Vaka över vilken andlig mat du äter. Alltså: "håll fast vid det som du har lärt dig och blivit överbevisad om. Du vet av vilka du har lärt det, och du känner från barndomen de heliga Skrifterna som kan göra dig vis, så att du blir frälst genom tron i Kristus Jesus." (2 Tim. 3)

Sedan hamnar vi inför svåra val och svåra situationer. Men jag tror inte egentligen att valen är så svåra, om vi gör våra val utifrån vad som är bäst för att jag ska nå målet. Men svårigheterna kommer om vi får andra saker som börjar locka och styra oss, som köttets begär, ögonens begär och högmod över livets goda. Då missar vi helt säkert himlamålet,

och det är det grekiskans ord för synd betyder, d.v.s. att missa målet. Det är inte Gud som frestar oss, "det kommer inte från Fadern utan från världen", och vårt kött är i förbund med djävulen själv. Det är en hård strid och det är en kamp mot världen, djävulen och vårt eget kött. Men alla som t.o.m. tävlar för att vinna en segerkrans som vissnar, underkastar sig i allt hård träning som Paulus säger, men vi för att vinna en segerkrans som aldrig vissnar. Jag löper alltså inte utan att ha målet i sikte.

(1 Kor. 9) Lägg bort det som riskerar att påverka dig så att du missar målet. Erkänn och bekänn dina synder för en biktfar/mor så får du personligt höra att dina synder är förlättna. Snart är striden över, men inte än. Du trötte himlavägsvandrare, Jesus försöker väcka oss, men vi är så trötta att vi inte ens ser blodet som rinner ner för nattvåktarens ansikte innan vi åter slumrar till och han åter går en bit bort och ber på sina knän, tag denna kalk ifrån mig. Vi har ingenting att erbjuda honom, vi barn som är den himmelske älskarens blodspris. Inte kan du väl förneka Jesus? Vart skulle du gå?

*Jag vet, var jag min styrka har,
den vilar uti Guds försvar
och trotsar själva döden.
Det är min enkla barndomstro,
och djupt i hjärtat skall den bo
i alla livets öden.*

*Min Frälsare är själv mig när,
Han under livets strider här
mig med sin frid hugsvalar.
Är vägen stenig, brant och svår,
jag vet, vid Jesu hand den går
till himlens ljusa salar.*

Guds frid,
David Orre

Ubuntu

Jag läste nyligen en liten historia om en man som jobbade med att studera olika folkgrupper. Det kallas antropologi. Mannen var i Afrika och ville testa en sak med en grupp barn. Han satte ut en korg med läckra frukter nära ett träd och sa åt barnen att den som först hinner fram till trädet får korgen. När han gav dem startsignalen så räknade han förstås med att alla skulle rusa iväg, som du och jag säkert skulle ha gjort, men det gjorde de inte. De tog varandra i handen och promenerade lugnt iväg mot trädet, där de delade på frukterna. När mannen frågade varför de gjorde så, så blev de häpnadslagna och svarade: "Ubuntu". Det betyder "Jag är för att vi är". De förklarade det så här: "Hur skulle en av oss kunna vara lycklig om de andra är ledsna?" Det här var helt självklart för dem.

Berättelsen talade till mig och jag tror att den har ett budskap till oss alla. Vi lever i en väldigt självisk tid, där det viktigaste ordet tycks vara JAG. Bara jag får som jag vill, bara jag har det bra, så är det bra. Tyvärr upplever jag att det ofta har blivit så för oss kristna också. Vi tänker mest på oss själva och glömmer att se och bry oss om andra. Ser vi dem som är ensamma runt omkring oss? Ser vi de ledsna? Hur betar vi oss mot varandra? Bryr vi oss? Eller är vi nöjda över att vi själva har det bra?

Det står inte mycket i Bibeln om att tävla, men en speciell sorts tävling står det om och den ska vi gärna vara med i, nämligen tävlingen om vem som är snällast mot varandra. Den tävlingen står det om i Romarbrevet 12. Gud vill att vi inte ska tänka så mycket på oss

själva, utan mer på andra. I Filipperbrevet 2 står det att vi ska vara ödmjuka och sätta andra högre än oss själva. "Se inte till ert eget bästa utan också till andras. Var så till sinnes som Kristus Jesus var."

Det här är ju inte så lätt, men vet du, det är inte heller meningen att vi ska klara det på egen hand. Som du säkert vet så firar vi pingst nu i maj till minne av när den helige Ande föll över de första lärjungarna. De blev helt förvandlade. De fylldes av en stor glädje och blev jättemodiga. De kunde inte vara tysta, utan började berätta för alla om Jesus och ungefär tre tusen personer blev kristna på en dag. Tänk det! De gjorde det dessutom med risk för att bli dödade, vilket många av dem senare också blev. Det här kunde de inte göra på egen hand, utan den helige Ande som de hade fått som gåva hjälpte dem. På samma sätt vill den helige Ande, som vi också fått som gåva, hjälpa oss att tänka, säga och göra bra saker.

Det här kallas Andens frukter. Tänk dig ett äppelträd. Tror du att det blir äpplen för att grenarna pressar fram frukt? Kanske en gren tänker så här: "nu ska jag få fram tio goda, röda äpplen på min gren, fler än de andra grenarna". Och så pressar han ut frukterna. Nej, så funkar det ju inte. Frukterna kommer av sig själv bara grenen är fast i trädet. Har grenen fallit av trädet, så kommer det inga goda frukter mer. På samma sätt behöver vi vara "fast i Jesus", hålla oss nära honom för att det ska kunna komma god frukt från oss. Sådan god frukt är till exempel kärlek, glädje, tålamod och vänlighet. Det finns också dålig frukt, till exempel gräl, själviskhet, avundsjuka och vredesutbrott och de frukterna kommer inte från Gud. Sådant förstör bara oss själva och andra. (Galaterbrevet 5)

Så, du som vill vara kristen, be Gud om hjälp att göra rätt mot andra, att bära god frukt och han kommer att göra det. Att vara kristen är inte bara att gå till bönehuset eller kyrkan och att be aftonbön, även om detta också är väldigt viktiga saker. Jesus sa att det viktigaste budet är att älska Gud över allting och din nästa (alltså alla andra människor) som dig själv. Alltså: älska Gud, älska dig själv och älska andra. Med Guds hjälp.

*Ja, gode Gud,
Tack för att du gett oss
den helige Ande som hjälp.
Jag ber att du hjälper mig
att tänka,
säga och göra rätt,
att bära god frukt.
Jag vill vara nära dig
för annars går det inte.
Låt det synas på mig
att jag är ditt barn
genom hur jag betar
mig mot andra.
I Jesu namn, amen*

Kram, Sanna

Vad har Anden för uppgift?

En kristen tror på en treenig Gud. Vi tror på Fadern, Sonen och Den Helige Anden. I maj firar vi en högtid, pingst, när vi speciellt tänker på Anden. På pingsten får vi höra bl.a. att Anden är en gåva till oss. Men vad har Anden för uppgift egentligen?

Plantor planterade av Gud

Har någon av er planterat ett äppelträd på sin gård eller en blomma i en kruka? Då vet ni säkert att det kräver lite arbete. Man behöver se till att plantan har näringsrik jord och att man vattnar den tillräckligt. Vi människor är också plantor, planterade av Gud. Han har skapat oss från intet och frälst oss av nåd i Jesus Kristus. Tro och rättfärdighet hittar vi inte i oss själva, utan vi får allt som en gåva av Gud. Anden väcker andligt liv i oss, det här sa redan profeten Hesekiel: *"Jag ska stänka rent vatten på er så att ni blir rena. Jag ska rena er från all er orenhet och från alla era avgudar. Jag ska ge er ett nytt hjärta och låta en ny ande komma in i er. Jag ska ta bort stenhjärtat ur er kropp och ge er ett hjärta av kött. Jag ska låta min Ande komma in i er och göra så att ni vandrar efter mina stadgar och håller mina lagar och följer dem."* (Hes 36:25–27)

Gud har frälst oss genom Kristus och Han skänker den här frälsningen till oss genom sin Ande. Han har stänkt vatten på oss i dopet och där har vi fått Anden. Anden gör oss delaktiga i Kristi försoningsverk, Anden gör oss till kristna (Apg. 2:38).

Anden visar på Kristus

Det är viktigt att vi tar hand om de plantor som vi planterar, att vi också vattnar dem. Om vi inte vattnar och tar hand om plantorna så är risken stor att de dör. Det här är en bra bild av vårt kristna liv och Andens uppgift.

En kristen har fått ta del av frälsningen och Anden, i dopet, men behöver fortfarande ta del av Anden som bevarar oss i tro på Kristus. Vi får inte glömma bort att vattna vår planta och att ständigt gå dit där vi får möta Anden. Det är viktigt att vi inte stryper de källor där Anden kommer till oss. Andens källor är nådemedlen; Ordet, dopet och nattvarden, där Anden påminner oss om evangeliet om frälsaren Jesus Kristus. I Joh. 14:16 säger Jesus att Fadern ska sända Hjälparen, Den Helige Ande och *"han ska lära er allt och påminna er allt som jag sagt er"*. Anden påminner och lär oss om Jesu ord, Guds ord. Anden kommer till oss i nattvarden, där vi får ta del av syndernas förlåtelse. (Matt 28:26)

När vi kristna tar del av ordet och nattvarden får vi lita på att Anden verkar i oss. Vi är som plantor som har fått vattnas och som får växa upp. Det här är livsviktigt för oss. Och här märker vi också vad som är Andens viktigaste uppgift, nämligen att förhålliga Kristus för oss.

Richard Eklund

Vad ska en kristen tänka om vaccin?

Text ur Ung i tro

Päivi Räsänen, läkare och riksdagsledamot svarar på ungdomars frågor

Texten är översatt av Richard Eklund

Fråga: Vad ska vi kristna tänka om vaccin?

Inga andra läkarvetenskapliga innovationer har i mänsklighetens historia fört med sig lika stora hälsonyttor som vaccin. Att ta vaccin för eget skydd är också medmänsklig kärlek: man kan på samma gång skydda de vars egen försvarskapacitet är svag eller som inte kan ta vaccin. Med alla vacciner och mediciner hör också biverkningar. Ändå förutsätter godkännandet av vaccinanvändningen att vaccinet fördelar är större än dess nackdelar. Jag litar på att det här är säkerställt i fråga om coronavaccinerna.

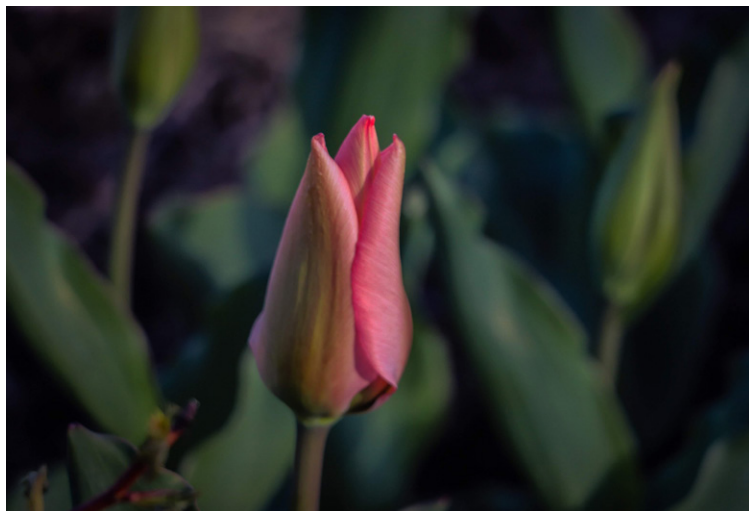

Viktigt är att medborgare kan ställa frågor som de funderar på, och att de sakkunniga ger ärliga svar. Jag kommer själv att ta vaccin och jag uppmuntrar också mina närmaste till det. Jag har alltid tagit rekommenderade vaccin, också influensavaccinet.

Fråga: Hejsan! Nu när det är coronatider kommer det upp mycket olika information. Jag har läst på olika ställen om att coronavaccinet kunde vara vilddjurets tecken (Upp 14). Skall vi som kristna ta vaccinet om det kan finnas en möjlighet att det är vilddjurets tecken?

Påståenden att coronavaccinet skulle innehålla mikrochip eller att det på något annat skulle vara "vilddjurets märke" är fullständigt utan grund. Vaccinering baserar sig på frivillighet. Jag stöder inte tvångsvaccinering och det har inte heller från statsmaktens håll föreslagits. Jag rekommenderar ändå att man tar vaccinet, att alla kan skydda sig själva och sina närmaste från coronavirusets möjliga allvarligare skador. Coronavaccinerna har utvecklats snabbt och forskningsdata relaterat till vaccinerna är ännu ofullständig. Det är förståeligt att det finns rädsla och misstro angående det här. En etisk fråga som jag själv funderat på är att man har använt cellinjer från aborterade foster i tillverkningen av vissa vacciner.

I Finland används för tillfället tre tillverkares vacciner. AstraZenecas vaccin skiljer sig från Pfizeris och Modernas vacciner genom att det

har använt en cellinje från ett aborterat foster. Den har namngetts med koden HEK293. Cellinjen som används i tillverkningen härstammar från år 1972, och denna abort gjordes inte med tanke på att få vävnad. Andra likadana cellinjer används, och det behöver noteras att de cellinjer som är från aborterade foster härstammar från ca. 50 år bakåt i tiden. Dessa cellinjer väcker en etisk diskussion om huruvida det är acceptabelt att använda dem i forskningssyfte. De här ofödda barnens liv har medvetet avslutats, och man har inte kunnat fråga lov av dem ifall man kan använda deras vävnad. Det grundläggande problemet här är abort, som man ju fortfarande gör i helt andra avseenden än i forskningssyftet. Det behöver ändå observeras att cellinjerna från dessa några aborterade foster på 70-80-talet, har under årtionden använts mycket brett i den läkarvetenskapliga forskningen, t.ex. i utvecklingen av cancerläkemedel och många vacciner (t.ex. polio, mässling, röda hund, rabies, påssjuka, hepatit A). Att undvika produkter

utvecklade från de här cellinjerna är i praktiken inte ens möjligt.

I det etiska övervägandet behöver man notera att användningen av vaccin, och befrämjandet av dess användning, kan rädda liv – nekandet av vaccinet räddar inte längre de aborterade barnen. Cellinjernas användning uppmuntar inte heller till en avbrytning av graviditeter i forskningssyfte, eftersom de cellinjer som är i användning för tillfället fortfarande kan odlas. Enligt mig behöver man inte ha samvetsqual ifall man tar AstraZenecas vaccin, för genom att använda vaccinet så räddar man fler liv än genom att neka det.

Oro för vaccinets säkerhet och etik skall besvaras med en öppen diskussion och med ärliga svar, så att förtroendet för vaccinationsverksamheten bevaras på en hög nivå och att en tillräcklig vaccinationstäckning kan garanteras.

UNGITRO
Var dag med Jesus

*I ljuset av Bibeln och
de lutherska bekännelseskriterierna
(2/3)*

Frälsningsläran – ”Gören bättring och tron evangelium”

Här kan tre ting i bekännelsen konstateras när det gäller att göra bättring. Lagen och evangeliet sägs klart ut här, nämligen syndakännedom, syndanöden som Guds lag åstadkommer i samvetet, alltså sorg och ångest för syndens skull. Sedan huvudsaken, evangeliet som tröstar och hjälper människan i denna nöd. Sedan, för det tredje, bättringens frukter, det nya livet.

Till vem riktas denna uppmaning till bättring? Här anger man mottagaren av detta budskap, nämligen de som efter dopet fallit i synd. Det betyder att genom bättringen återvänder människan till den nåd som hon fick i dopet. De hör på sätt och vis samman dessa två, för i dopet finns ju liksom en option. Utgångspunkten är den att en människa som blir döpt varje dag vandrar i bättring inför Kristus. Men i folkkyrkorna är det tyvärr så att p.g.a. att den kristna fostran är så bristfällig så upplever majoriteten inte detta. Därför hör läran och undervisningen om bättringen som en väsentlig del till lärogrunden i vår

kyrka. Den är inte en marginell eller sektarisk eller annars främmande lära, utan den är en väsentlig del av vår kyrkas bekännelse. Man kan säga att under de senaste 30–40 åren har vår kyrka fallit av på denna punkt, nämligen så att kännedom om dessa delar av den kristna läran och lärogrunden har blivit allt sämre. Tyngdpunkten har under denna tid förskjutits i en sådan riktning mot dopet som inte ger rättvisa åt dopets innebörd och väsen. Jag vill understryka att jag absolut inte vill ta bort någonting av det positiva som vi i Bibeln och bekännelseskriterierna finner om dopet, det vill jag absolut inte göra, ta bort vad det innebär. Men det gäller att se över hela linjen. Dopet och tron hör samman, så att man i tron måste omfatta de gåvor man får i dopet. Den här förkunnelsen, som vi finner i den Augsburgska bekännelsen, har just detta som mål, vad den lär om botens betydelse. Här betyder uttrycket att göra bättring detsamma som att omvända sig. Människan går i en viss riktning och när hon märker att hon går åt fel håll, så vänder hon om. Men när Gud väcker en

människa och det sker en andlig omvändelse, då är det inte fråga om att människan själv fattar ett beslut.

Vi måste samtidigt hålla fast vid läran om den trålbundna viljan och samtidigt förkunna budskapet ”Gören bättring och tron evangelium”. Det är Guds stora nåd, ett uttryck för hans suveränitet, att han stannar upp en människa och väcker henne. Omvändelsen är alltid Guds verk från början till slut. Därför har man också alltid talat om nåden att göra bättring. Ni kan själv fundera på vilket uttryck ni tycker låter bättre, nämligen ”han gjorde bättring” eller ”han fick nåd att göra bättring”. Utgångspunkten är alltid den att det är Gud som väcker, det är Gud som kallar, det är Gud som låter en människa stanna upp och Gud drar henne till sig. Därför är det alltid så att vi måste förkunna om bättringen för att Gud skall få plats och möjlighet att utföra detta verk.

Men tvärtom är det så att vår kyrka alltmera har gått in i en sådan situation att man vill tänka att alla som är medlemmar i kyrkan och döpta automatiskt skulle vara Guds barn. På ett visst sätt är det här mycket ödesdigert. Fastän vi inte kan se in i människans hjärta, så måste man ändå i förkunnelsen hålla fast vid denna grundläggande utgångspunkt, nämligen att det finns de som är döpta och troende och de som är döpta och icke tror. Det här är en sak som är mycket avgörande för människans eviga väl eller ve, nämligen om han eller hon tror personligen på Jesus Kristus eller inte gör det. Gud säger: Jag har kallat dig vid namn. I Bibeln ser man hela tiden tråden av en personlig kallelse, alltså inte en allmän folkkyrklighet där man talar om traditioner som är stora och ärorika. Nej, Herren säger: Jag kallat dig vid namn. Därför är det så att vi

har ett individuellt ansvar inför Gud var och en. Då kan vi förstås fråga: hur har det gått så att i kyrkans allmänna förkunnelse har förkunnelsen om bättring och omvändelse kommit i skymundan och blivit svagare? Hur har det gått till? Det finns förstås många orsaker till att det blivit så. Ni kan säkert också tänka ut många orsaker. En orsak är säkert den att det genom tiderna har det varit så att den som förkunnar bättring får uppleva ett visst motstånd. Han får ro i motvind mot väldigt stora vågor.

Jag citerar här Laestadius på en punkt när han säger: ”Varför hatade man pietismen? Ja, det var därför att pietismen avslöjade de andliga fädernas skenhelighet och deras trolöshet mot Kristus. Varför var man rädd för läsarna? Därför att läsarna med sin förkunnelse störde de sorglösas frid.” Det är så att för den naturliga människan är ordet om sanningen och Gud ord som ett tveeggat svärd en mycket besvärlig sak. Mika Waltari säger i sin bok Sinuhe egyptiern: Det är så att kring lögnerna finns det alltid människor som cirklar på samma sätt som flugorna kring honungsburken, och den som berättar sagor, hans sagor lockar som rökelse när han sitter i smutsen vid väggkanten. Men sanningen, den fruktar människorna.

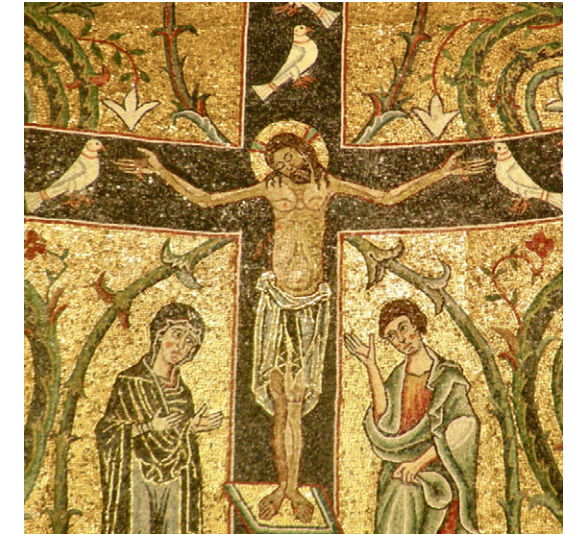
Nu skall jag ännu kort säga vad Bibeln säger om saken och sedan vad vår gamla rätta kristna lära säger om detta.

Berättelsen om den förlorade sonen i Luk. 15 är den mest kända och kanske mest gripande berättelsen om omvändelse i hela Bibeln. Läs Luk. 15 noga och fundera dagligen litet på det. Kan ni se en mycket tydlig nådesordning i den här texten? Först stannar den förlorade sonen upp och hans samvete vaknar. Han hör

Guds kallelse, Guds röst. Genom Guds Andes inverkan vänder han om och beger sig hemåt. Sedan kommer Faderns stora kärlek till synes. Sonen har tänkt ut väldigt noga hur han i detalj skall bekänna sina synder för fadern. Han säger: ”Jag har syndat mot himlen och inför dig”. Men när vi ser på berättelsen och lite ser efter, så känns det som om fadern inte alls skulle bry sig om att lyssna på den här bekännelsen utan bara omfamnar sonen och tar hem honom och säger ”nu börjar vi fira för att du kommit hem”.

Jag tycker att det här är en mycket viktig lärdom också för väckelserörelserna i vår tid. Vi kan diskutera detta sedan.

T.o.m. mycket stora väckelsepredikanter kan ibland komma med vissa betoningar som är problematiska. De har alldeles rätt utgångspunkt. Vänd om och återvänd till Gud. Vänd tillbaka. Men om tyngdpunkten förskjuts i den riktningen att människan först måste bekänna sina synder innan hon kan få förlåtelse, då blir det så att vi börjar förskjuta tyngdpunkten i riktning mot det som börjar med människan. Paulus säger: ”Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv” (2 Kor.5:19). Det är färdigt, det är redan gjort. Det är det som är utgångspunkten. Därför kan jag omfatta de begrepp och termer där man säger att hela världen är salig eller saliggjord. Allt är redan gjort. Den förlorade sonen och dottern får med en gång tro att allt är förlåtet på grund av Kristi försoningsgärning, som en gång för alla fullgjordes. I det ögonblicket så blir han eller hon rättfärdig inför Gud när den Helige Ande föder tron till evangeliets budskap. Vi har ju berättelsen om den ena av rövarena när Jesus var på korset. Där är det inte fråga om en syndabekännelse, utan att den ena rövaren blev rättfärdiggjord. Det är mycket

viktigt att hålla skillnad mellan dessa två saker. Vi kan alltså inte ställa bikten eller bekännelsen som ett villkor för förlåtelsen. Oftast är det en följd av att man kommer till tro och blir omvänd att man vill bekänna. Detta kan man se i väckelserörelsernas historia, men det är inget villkor. Genom tron renar Gud en människas hjärta, detta därför att utgångspunkten finns hos Gud, inte hos oss själva. Därför är det mycket viktigt att hela tiden hålla tyngdpunkten på evangeliet och Kristus.

Fortsätter i nästa nummer.

Föredrag av **Jouko Talonen**
från Kyrkhelgen i Karleby 10.9.2011
Tolk Freja Häggblom
Nedskrivet av Gunne-Maj
och Ossian Thylin

Själavårdens betydelse för det psykiska välmåendet

Under det sjätte och sista tillfället under själavårdskursen föreläste företag psykolog Victoria Grönlund om själavårdens betydelse för det psykiska välmåendet. Hon inledde med att konstatera att vi människor har grundbehov, som vi behöver få uppfyllda för att må bra. Det handlar om fysiologiska behov så som mat, vatten, sömn, trygghet och gemenskap. Vi människor har även behov av uppskattning för det vi gör och för den vi är och behov av att själva kunna påverka vår livssituation. Själavårdarens uppgift är att visa på Gud Fadern som svarar på våra behov: *"Han har sänt mig att utropa frihet för de fångna och syn för de blinda, att ge de förtryckta frihet."* (Luk. 4:18)

Den högsta tryggheten är när Herren är vår herde, så som vi kan läsa i Psaltaren 23. *"Vi vet att allt samverkar till det bästa för dem som älskar Gud, som är kallade efter hans rådslut."* (Rom. 8:28)

Gud säger i 2 Mos. 15:26: *"Jag är Herren din läkare."* Som ett svar på själens ensamhet

kommer orden från Upp. 3:20: *"Se, jag står vid dörren och klappar. Om någon hör min röst och öppnar dörren, ska jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig"*. I församlingens gemenskapen utgör vi lemmar i Kristi kropp. Vi mår bra av att vara en del av en gemenskap där vi får uppleva vänskap och kärlek.

Försoning

"Men om vi vandrar i ljuset, liksom han är i ljuset, så har vi gemenskap med varandra, och Jesu, Hans sons, blod, renar oss från all synd. Om vi säger att vi inte har synd, bedrar vi oss själva och sanningen finns inte i oss. Om vi bekänner våra synder är Han trofast och rättfärdig så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet." (1 Joh.1:7-9)

Försoning mellan människor

Att förlåta någon innebär att man sätter bort rätten att hämnas och istället fattar ett beslut att förlåta. Det är alltså inte en känsla som man ska vänta på. Alternativet är att leva i allmän kyla och ha ett distanserat förhållande.

Om vi säger att vi inte har någon synd, bedrar vi oss själva och sanningen finns inte i oss.

Förlåtelse kan även påverka oss fysiskt. Forskning visar att kolesterolet sjunker och immunförsvaret går upp då stressnivån sjunker.

Identitet

Bibeln säger två saker om vår identitet.

För det första: vi är skapade till Guds avbild. Detta betyder att vi är värdefulla och att Gud ville vårt liv. (1 Mos. 1:26-27) Vårt människovärde kan relateras till att Gud sände sin egen son för att friköpa oss.

För det andra: Vi är syndare. *"Om vi säger att vi inte har någon synd, bedrar vi oss själva och sanningen finns inte i oss."* (1 Joh 1:8)

Samtidigt som vi är Guds avbilder så är vi också syndare. Vi tvättas rena när vi bekänner vår synd och får den förlåten för Jesu skull.

"Om någon är i Kristus är han alltså en ny skapelse. Det gamla är förbi, något nytt har kommit. Och allt kommer från Gud, som har försonat oss med sig själv genom Kristus och gett oss försoningens tjänst." (2 Kor 5: 17)

Frälsning

Det är viktigt att ha frälsningsvisshet. Trots att man deltagit i sammankomster hela livet så kan frälsningen vara diffus för oss. Våra liv är sällan perfekta, ofta finns det något som inte är bra trots att vi är Jesu efterföljare. Vi får komma med det som är jobbigt till honom och be honom att leda oss till frid och frihet. Det är viktigt att fokusera på Jesu

försoningsverk och inte på oss själva. Vi är sälliga för Jesu skull, inte p.g.a. gärningar för att ingen ska berömma sig. Frälsningsvisshet är inte en känsla, utan det är att tro på ordet. Vi vet att det är sant! *"För om du med din mun bekänner att Jesus är Herren och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, ska du bli frälst. Med hjärtat tror man och blir rättfärdig, med munnen bekänner man och blir frälst."* (Rom 10:9)

I Jesus är du alltså:

- Guds barn. *"Men åt alla som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn".* (Joh. 1:12)
- Rättfärdig och helig. *"Klä er i den nya människan, som är skapad till likhet med Gud i sann rättfärdighet och helighet."* (Ef. 4:24)
- Fri från fördömelse. *"Så finns nu ingen fördömelse för dem som är i Kristus Jesus."* (Rom. 8:1)

I nästa nummer av tidningen kommer fortsättningen av Victorias föredrag. Då får vi läsa om hur vi får vila i Jesus, d.v.s. känna barnskapet eller, alternativt, prestera för att passa in och duga som Jesu efterföljare. Victoria visar på våra olika gåvor. Hon förklarar hur vi alla är kallade till tjänst samt öppnar upp själavårdens svar på livsfrågorna, grundade på Guds ord.

Sammanställt av **Ann-Christin Snellman**
Familjearbetare, Lff

Närvilä

– ett bönehus med en anställd arbetare

Det hör till ovanligheterna att svenskspråkiga bönehus inom laestadianismen i Finland har anställda tjänstemän för det andliga arbetet. Inom väckelsen har talkoarbete varit vårt sätt att arbeta. Vi kan ändå läsa från väckelsens historia att i början av väckelsen fick de första predikanterna lön för sitt arbete inom ”Herrens vingård”. Laestadius skolade dem och anställde dem genom Karesuando församling i norra Sverige. Den mest kända av dessa var katekesläraren Juhani Raattama, som senare fick ”skolmästarens” tjänst.

Efter de första anställda arbetarna har det inte varit vanligt att ha anställda tjänare inom väckelsen i Skandinavien. Inom vår väckelserörelse i Amerika har det varit mera vanligt att anställa en tjänsteman, oftast en pastor, för att sköta det andliga arbetet i församlingen.

Närvilä bönehus i Karleby är exempel på en bönehusförening som anställde en ungdomsarbetare för några år sedan. Jag sände dem några frågor för att ta reda på mera om arbetet.

Varifrån väcktes tanken att det behövs en ungdomsledare till Närvilä bönehus?

– Jag vill minnas att Karleby svenska församling frågade om stöd från Närvilä för att kunna anställa Dana Fagerholm. Då väcktes tanken att vi själva kunde avlöna en ungdomsledare eftersom vi såg behovet, säger Lis-Mari Nybacka, medlem i Närvilä styrelsen.

– Tiden var på något sätt mogen för en sådan här verksamhet. Inom Närvilä bönehus hade vi redan tidigare funderat på om det skulle kunna vara bra att ha en ungdomsarbetare, säger Nicklas Snellman, ordförande i styrelsen vid Närvilä bönehus.

Vem alla har haft tjänsten?

– Dana Fagerholm, utbildad klasslärare, var den första anställda ungdomsarbetaren. Hon hade ett femtioprocents avtal och lade grunden för arbetet. Sedan fortsatte vår missionsarbetare Jimmy Svenfelt, pastor i Albanien kyrka, arbetet. Tjänsten omformades till en heltidstjänst och innebar också administrativa uppgifter samt besök hos äldre människor. Den nuvarande arbetaren, igen med femtioprocents avtal och ungdomsarbete som huvuduppgift, är Lennart Ahlqvist, snart kandidat i teologi.

När jag frågade om vilka uppgifter tjänsten innefattat, berättar Lis-Mari och Nicklas så här. Vi har ungdomssamlingar med bibelundervisning på fredagkvällar. Före ungdomssamlingen spelar ungdomarna innebandy tillsammans. En gång i veckan har vi ”After school”. Det erbjuds också samtal/självård. Dana hade också regelbundet träffar och samarbete med LFF:s ungdomsarbetare Richard Eklund samt med Karleby svenska församlings ungdomsledare. Däröver är ungdomsarbetaren med i planering av stora ungdomssamlingar på stormöten och

vid Kyrkhelgen. Under somrarna har de haft samarbete med finskspråkiga Rauha Sana vid Varvi lägergård. Före epidemin ordnades två till tre gemensamma ungdomskvällar där.

Har Närvilä upplevt ungdomsarbete som en välsignelse?

– Jag tror att de allra flesta absolut ser det som en stor välsignelse att våra ungdomar blir roade i tron och får god undervisning, och att tröskeln känns låg också för de som inte annars kommer till Närvilä bönehus, konstaterar Lis-Mari.

Nicklas tillägger att det är ungefär 30% av ungdomarna som deltar i ungdomsarbetet som kommer ”utifrån”. Före coronaepidemin deltog cirka 20-30 personer under kvällarna. Tröskeln till ungdomsarbetet har varit låg och ungdomarna har spontant tagit med sina vänner från granngården, från skolan och från skriftskolan. Det har också varit fint att se hur föräldrar till barn och ungdomar som inte annars har någonting att göra med Närvilä tar serviceturer i köket vid sidan om Närviläs medlemmar.

– Att få se ungdomar från många olika hem och bakgrunder, sitta med spikraka ryggar och lyssna till undervisning är rörande. Det kräver att kvällarna är bra förberedda och att innehållet är intressant. Programmet behöver vara välplanerat så att det finns en serie, där du varje gång får någonting nytt och det skapas en helhet i undervisningen. Då vill man inte lämna bort och tappa nästa ”avsnitt”. Jimmy började med Gamla testamentets böcker och Lennart har fortsatt med Nya testamentet, säger Nicklas.

Talkoarbete?

Inom vår rörelse är vi vana vid att arbeta genom talkoarbetare. Finns det då fara att talkoandan tar slut, eller är det ett stöd för talkoarbetet att det finns anställda?

– Personligen tror jag nog att talkoandan

lever kvar. Till exempel har föräldrarna varit mycket villiga att ställa upp med serveringen på fredagkvällarna, säger Nybacka.

Dana Fagerholm tillägger att hon upplevde att talkoarbetet fått ett ”uppsving” bland föräldrarna och tror att det beror på att medlemmar vågar ta emot uppgifter då de vet att uppgiften inte kräver så mycket tid och att de inte behöver ha helhetsansvaret. Det är ändå han/hon som är i tjänst som har ansvaret att allting hålls i gång.

Hur organiserade ni ert arbete? Var allting klart redan från början?

– Vi var ovana i början. Det känns som att Dana inte fick någon arbetshandledning alls. När Jimmy började bildades en arbetsgrupp på 4 personer som skulle fundera på hans arbetsuppgifter. Samtidigt valdes Kaj Fagerholm, medlem ur arbetsgruppen, som förman så att Jimmy hade en kontaktperson. Under Lennarts tid har Markus Ventin lovat vara mentor åt honom. Hans förman är styrelsen eller ordförande, säger Nybacka. Enligt Nicklas var det speciellt när Jimmy kom med i arbetet och det förvandlades till ett heltidsjobb. Då framkom behov av bättre organisation. Under den tiden planerades arbetet med klara strukturer.

Vad tänker Närvilä bönehus göra i framtiden?

– Vi har nog haft tankar att fortsätta arbeta på ett sådant här sätt. Kontinuitet är viktigt för att få slussat in ungdomarna till vår vanliga verksamhet. Efter ungdomsåren finns det samlingar för unga vuxna, vilket är en viktig mellantrappa när ungdomarna växer, säger Nicklas. Han tillägger att den vanliga verksamheten också behöver funderas på, hur arbetar vi som bönehus och hur följer våra arbetsformer Bibeln och tjänar deltagarna i deras andliga tillväxt.

Vesa Pöyhtäri

Till minnet av Henry Enkvist

Till pappas minne

Torsdagen den 28.1.2021 slocknade ett i många avseenden rikt liv.

Pappa fick lugnt och stilla, i tro på sin frälsare, flytta till Guds barns vila.

Henry Enkvist föddes den 16.2.1936 i Kisor, utanför Jakobstad, och var således vid sitt fränfalle nästan 85 år gammal. Pappa var det första barnet i familjen, som senare utökades till en barnaskara på 10 barn. Han fick växa upp i en kristen familj och i hemmet rådde en fin och kristen atmosfär. Pappa började som mycket ung jobba på Jakobstads Tidning och stannade på samma arbetsplats ända till sin pensionering. Han sändes till Helsingfors för att ta yrkesexamen, och där träffade han Ulla, som senare skulle bli hans hustru. Äktenskapet varade nästan 65 år.

Pappa fick en god kristen uppfostran i sitt barndomshem, ändå kom han ut på villorvägar som ung. Fotbollen blev viktigare än Herren Jesus, och det förde honom bort från den kristna gemenskapen. Ändå fanns den goda säden kvar, som hade blivit sådd i

barnahjärtat, och då Herren Jesus kallade på honom så öppnade han sitt hjärta och fick sina synder förlåtna. Nu började ett nytt liv för den unga pojken, han började som kantor i Skutnäs bönehus som 17-åring och fortsatte ända tills sönerna tog över. Pappa kallades som ung till uppgiften som söndagsskollärare och satt många år i föreningens styrelse. Under 24 år var han kyrkligt förtroendevald.

Vi barn fick växa upp i ett hem där inbördes kärlek rådde. Pappa var mån om att lära oss var vägen går till himlen och var ett föredöme för oss barn på flera sätt. Pappas stora begåvning och intresse var sång och musik. I vårt hem sjöng vi mycket och nästan alla 15 barn lärde sig att spela, så i vårt hem var det sällan tyst, nästan alltid spelade någon. Pappa var ofta försångare på möten och sammankomster och han höll alltid fram att han sjöng till Herrens ära, han hade ju fått sina gåvor av Honom. Pappas största glädje i livet var att barnen ville leva som Guds barn och han levde aktivt med i sin stora familj. Under de år då barnen föddes så var det säkert många gånger svårt att få pengarna att räcka till, många kvällar jobbade han övertid för familjens skull och Gud välsignade vår familj. Fastän pengarna ibland var på upphållningen så tog inte välsignelsen slut.

Efter att alla barnen flyttat till egna hem såldes hemgården och pappa och mamma flyttade till en mindre lokal utanför stan. Några år senare så började vi märka att pappa började tappa minnet, han märkte det också själv och beklagade sig över det ofta. Minnesförlusten

gick allt längre, och en tid efter mammas sjukdomsattack så stod vi inför det faktum, att de inte längre klarade av att bo ensamma. De flyttade in till Mariahemmet i Jakobstad där de bodde de sista åren av pappas liv. Ofta då vi besökte dem, satte vi pojkar oss till orgeln och spelade och pappa sjöng. Trots att minnet svek hade han sångens gåva kvar.

Ännu den sista veckan som pappa levde satt han och sjöng då sönerna spelade. Efter en operation i Vasa så blev pappa sig inte lik mera. Han låg ett dygn på Malmska sjukhusets bäddavdelning, där han fick lugnt och stilla somna in i Guds barns vila, med en son och en dotter vid sin sida hållande honom i handen. Pappa fick nu flytta till det ställe dit han hade längtat och hans största önskan var att få träffa sina barn och sina syskon på uppståndelsens härliga morgon.

Vi som nu lever behöver begrunda vårt förhållande till Gud, är vi redo att flytta då vår stund kommer, är vi redo att möta Herren Jesus?

Pappa jordfästes i Pedersöre kyrka den 6 februari av pastor Kurt Hellstrand. Eftersom vi nu lever i Coronatider kunde vi inte ordna någon minnesstund så därför höll undertecknad ett tal i kyrkan om pappas liv. Pappa lämnade många ljusa minnen efter sig. Saknaden är stor, men vi har tröst i löftet om återseende på uppståndelsens härliga morgon.

Frid över pappas minne.

På begäran
Stig-Erik

Missionsmagasinet fyller många syften med sin verksamhet

En stor del av inkomsterna till LFF kommer från missionsmagasinet. Omsättningen ökar stadigt och för att bibehålla denna ökning är vi tacksamma över varje kund som väljer att handla hos oss.

Butiken är indelat i två kategorier, en loppisdel där man kan göra fina fynd och den andra delen med nya produkter med kristet budskap. Tanken är att alla ska hitta den unika, fina gåvan man letar efter!

Varje säsong får vi in nya produkter! Nyhet denna vår är missionsmagasinets egen bordskalender med ett bibelord eller visdomsord för varje vecka. Denna kalender passar som gåva åt alla! Ungdomar (tex som konfirmationsgåva), åt nygifta par men också till äldre. Kalendern passar i alla hem och i de flesta rum - år ut och år in!

På bilden visar Joanna Nylund upp en omtyckt bok: "Äktenskapets fyra årstider"

En annan nyhet är dynvar för barn med bön av Margareta Melin: "Gud, som ser och älskar så, se till mig och alla små. Vart jag mig i världen vänder är mitt liv i dina händer. Du min trygghet alla dar, du är evigt hos mig kvar"

Nya dricksflaskor och jumppapåsar/tygpåsar som passar både killar och tjejer i yngre ålder har vi också till försäljning. Texten på tygpåsen: "let your faith be bigger than your fear" (låt din tro vara större än din rädsla) vill vi gärna ingjuta i våra barn och ungdomar.

Willow tree änglarna är också väldigt populära och passande gåva! Andra saker man hittar hos oss är kökshanddukar, brickor, grytlappar, smycken, armband för barn, pennor, häften, och andra smågrejer. En trevlig nyhet är en målarbok med bibelord som passar alla, också den som bor på ett äldreboende och fortfarande orkar måla!

Vi ser framemot en fin sommar med köglada kunder!

Maria Björkskog

Prenumerationsavgiften för Sions Missionstidning

Finland 37 €, gåvoprenumeration 24 €
Sverige 390 kr, gåvoprenumeration 282 kr
Norge 370 kr, gåvoprenumeration 282 kr
Övriga 37 € + porto
Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.
LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

Prenumerationer och beställningar:

info@forsberg.info

Tel. +358 6 788 8800 kl. 8-16

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda

Tel. +46 9 2261041.

hans.rahkola@gmail.com

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borrasveien 17
9517 Alta

Tel +47 91165805

Adresskorrigeringar

info@forsberg.info

Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

Fakturerings

Antero Heikkilä

antero.heikkila@multi.fi

Tel. 0500 260 539

Taltidning

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma som för papperstidningen. Kontaktperson för taltidningen:

Vesa Pöyhkäri

Tel. 044-2175410

vesa.poyhtari@lff.fi

*"Kom, Helige Ande, från Himlen,
sänk Dig ned i våra hjärtan
för att förklara Kristus.
Kom Du fattigas hjälp.
Kom Du gåvors givare.
Kom Du själens klarhet,
Du bäste Tröstare,
själens goda gäst och ljuva värme.
I arbetet är Du en vila,
i hettan vederkvickelse,
i sorgen är Du tröst.
Du allra heligaste klarhet och ljus,
fyll våra hjärtan.*

*Utan din kraft
finns det ingenting rent.
Rena det som är besudlat,
vattna det som är torrt,
hela det som är sårat och sjukt,
uppmjuka det som är hårt,
värm det som är kallt,
sök upp alla som har gått vilse.
Giv alla dem som är Dig trogna och
som förtröstar på Dig dina heliga gåvor.
Giv styrka åt vår tro.
Giv ett saligt slut.
Giv en evig glädje."*